

BALOGH ERNŐ EMLÉKEZETE

NAGY ISTVÁN

Nagy veszteség érte Intézetünket BALOGH Ernő, nyomdánk vezetője 1979. október 25-én tragikus hirtelenséggel bekövetkezett halálával. Mint megbecsült tagját, az Intézet saját halottjának tekintette és munkatársaink nagy részével vettünk végső búcsút tőle 1979. november 9-én a cinkotai temetőben.

BALOGH ERNŐ
1937—1979

BALOGH Ernő 1937. május 9-én született Szigetváron, egy hatgyermekes községi kovácmester családjában. Középiskolai tanulmányait a pécsi Nagy Lajos Gimnáziumban kezdte meg, majd a budapesti Kölcsey Ferenc Gimnáziumban folytatta és ott érettségizett 1955-ben. Kereskedelmi tanulónak jelentkezett, de tanulmányait édesapja halála miatt meg kellett szakítania, munkát vállalt adminisztrátorként, majd irodagépműszerész mellett dolgozott.

1958-ban megnősült, házasságából két fiú született. 1959-ben került a nyomdaipari szakmába a Tempó KSz Sokszorosító Üzemébe, ahol elsajátította a szakma alapvető ismereteit, majd rotagépmesterként dolgozott. Állandóan képezte magát, beiratkozott a Nyomdaipari Technikumba, ennek végzése közben üzemvezetői beosztást nyert. Munkahelyén három ízben nyerte el a „Kiváló Dolgozó” kitüntető címet.

1965. január 1-én került Intézetünkhöz az akkor létrehozott házinyomdába gépmesterként. Röviddel ezután 1965. március 3-án megbízást kapott a nyomda vezetésére. A feladat jelentőségét mélyen átérezve látott munkához. Szakmáshoz, az új iránti érzelme hamarosan rávezette a földtani térképkiadás feladatainak megértésére, problematikájának áttekintésére, a munka szépségére, amely az egyre jobb és jobb megoldásokra ösztönözte. Jó szervező-készségével olyan gárdát tudott maga körül kialakítani, amelynek segítségével fel tudott nőni a feladat nagyságához. Mint a kollektíva erejére támaszkodó vezető el tudta érni, hogy a kezdetben egyszerű eszközökkel induló házinyomda olyan üzemmé fejlődjék, amely képes ellátni a magyar földtani térképkiadás nyomdatechnikailag is sajátos és rendkívül bonyolult feladatait. Annak ellenére, hogy a nyomda technikai felszereltsége messze elmarad a modern nagy nyomdaüzemekétől, színes földtani térképei a világ legkiválóbb nyomdatermékeinek a minőségét érték el. Azzal, hogy munkatársait nevelte, maga is állandóan tanult, egyre alaposabb ismerője lett a részfolyamatoknak, egyre inkább képessé vált arra, hogy a sokrétűbbé váló feladatokhoz megtalálja a megfelelő megoldásokat. Munkatársai nevelésében alapelve volt, hogy azok ne csak egy-egy részmunka elvégzésére legyenek képesek, hanem ismerjék meg az egész munkafolyamatot és abban szükség esetén több poszton is megállják a helyüket. Gondosan ügyelt a munkamorálra, arra törekedett, hogy minden munkafázisban biztosítsa a folyamatos ellátottságot.

BALOGH Ernő nagy szakmai elhivatottsággal dolgozott. Ragaszkodott a nyomdához, melynek fejlődésében a saját kezemunkáját is látta. Az állandó fejlődés érdekében sokat tett. Képes volt a földtani szakma igényeinek teljes befogadására, eljutott oda, hogy egy-egy megoldáshoz már maga tudott ötletet adni a munkát igénylő geológusoknak. Ez az együttműködési készség eredményezte, hogy a főfeladatot jelentő térképkiadás mellett a nyomda egyre több munkaközi anyagot volt képes készíteni az Intézet kutatói számára. A sokasodó feladatok természetesen vonták maguk után az újabb technológiai eljárások bevezetését. BALOGH Ernő kezdeményező-készsége lehetőséget adott mindezek megvalósítására. Számos újításnak beillő ötletét vezette be a nyomdai gyakorlatba.

Szakmai eredményeit, rátermettségét az Intézet közvéleménye egyértelműen elismerte, hasonlóképpen az Intézet vezetősége is. Ezt az elismerést tükrözi az 1967-ben és 1969-ben részére adott Elnöki Dicséret és az 1977-ben elnyert „Kiváló Dolgozó” kitüntetés. BALOGH Ernő humánuma, fejlett igazságérzete vezette arra az Intézet dolgozóit, hogy 1977-ben beválasszák a Szakszervezeti Bizottságba. A társadalmi munkában is megállta a helyét, teljes odaadással dolgozott egészen haláláig.

1972-ben az ő kezdeményezésére alakult meg az Intézet első munkabrigádja, amely az évek folyamán többszörös aranykoszorús szocialista brigáddá vált és elnyerte az „Intézet Kiváló Szocialista Brigádja” címet is.

Mindössze 42 éves volt ez a derűs, közvetlen, segítőkész ember, amikor meghalt, alkotóereje teljében, mindnyájunkat megdöbbentő hirtelenséggel. Nem egészen 15 éves intézeti munkássága azonban komoly érték számunkra. Emlékét nemcsak munkatársai őrzik meg, hanem sokkal tovább azok a szép-kivitelű, értékes földtani térképek, térképmagyarázók és egyéb munkák, amelyek a keze alól kerültek ki, s amelyekben az áll, hogy „Készült a Magyar Állami Földtani Intézet nyomdájában, felelős vezető: Balogh Ernő”.

TO THE MEMORY OF ERNŐ BALOGH

by
I. NAGY

The Hungarian Geological Institute has suffered a great loss by the death on October 25, 1979, of Ernő BALOGH (42), the former Head of our Printing Shop. Because of the general appreciation deserved by him in life, he was considered the Institute's own dead when we bade farewell with great sympathy to him on November 9, 1979, at Cinkota Cemetery.

Ernő BALOGH joined the Institute on January 1, 1965, as master mechanic. Shortly thereafter (March 3, 1965) he was promoted to Printing Shop Head. As a good organizer, he could collect a good staff around himself to meet the high requirements of the Institute. At the beginning the Printing Shop disposed of rather unsatisfactory technical means. Later on, however, it was developed into a press capable of accomplishing the complicated tasks, rather peculiar even printing-technically, raised by the Institute's intention to publish the geological maps of Hungary. Despite the fact that this printing press was still far from being up-to-date in machine stock and capacity, its personnel was able to produce coloured geological maps hitting world standards.

We recall him and it is the beautiful and valuable geological maps, explanatory booklets and other printed materials of his, labelled: „Made in the Printing Office of the Hungarian Geological Institute. Responsible manager: Ernő Balogh” that will ever remind us to pay tribute to his memory.

